

MUISTIO

Asia: Yhteenveto ylimääräisestä täysistunnosta
– Bryssel, 26. maaliskuuta 2003

**KESKUSTELU PERUSTUSLAKIEHDOTUKSEN 1–7 ARTIKLAAN
TEHDYISTÄ MUUTOSEHDOTUKSISTA**

Keskustelua perustuslakiehdotuksen 1–7 artiklasta ja valmistelukunnan jäsenten tekemistä muutosehdotuksista, joiden käsittely aloitettiin valmistelukunnan täysistunnossa 27.2.2003, jatkettiin ylimääräisessä täysistunnossa valmistelukunnan varapuheenjohtajan Jean-Luc Dehaenen johdolla.

1 artikla

Varapuheenjohtaja alusti lyhyesti keskustelua palauttamalla mieliin täysistunnon, jossa artikloita käsiteltiin, ja erityisesti pääaiheet, joita valmistelukunnan muutosehdotukset koskivat. Hän totesi lisäksi, että puheenjohtajisto pyrkii joka tapauksessa ottamaan esiin tuodut huolenaiheet selvemällä tavalla huomioon tarkistetussa ehdotuksessa. Hän mainitsi muun muassa sen, että unioni saa toimivaltansa jäsenvaltioilta eikä perustuslain nojalla. Ehdotus sai kannatusta useilta valmistelukunnan jäseniltä.

1 artikla 1 kohta

"Kansat" vai "kansalaiset"

Useissa puheenvuoroissa todettiin, että tässä kohdassa "kansalaiset" olisi parempi termi kuin "kansat". "Kansalaisia" on käytetty Maastrichtin sopimuksessa, joten se on uudempi kuin "kansat". Jotkut puhujat esittivät samansuuntaisesti, että "kansalaisella" on todellinen oikeudellinen merkitys, kun taas termillä "kansat" ei sellaista ole. Eräät toiset huomauttivat kuitenkin, että termi "kansat" kuvaa paremmin unionin perusluonnetta, jota tässä artiklassa käsitellään. Jotkut puhujista ehdottivat myös kohdan uudelleenmuotoilua siten, että nämä molemmat käsitteet tulisivat huomioon otetuiksi.

"Perustuslaki" vs. "perustuslaillinen sopimus"

Joidenkin puhujien mielestä termiä "perustuslaki" tulisi välttää ja käyttää sen sijaan "perustuslaillista sopimusta", joka kuvaa paremmin sitä, että valtiot ovat tehneet keskenään sopimuksen.

Unionin perustaminen

Eräät puhujat epäilivät, säilyykö oikeudellinen jatkuvuus, jos perustuslaissa määrätään unionin "perustamisesta". Heidän mielestään unionia ei perusteta, sillä se on jo olemassa, vaan pikemminkin sen kehityksessä alkaa uusi vaihe. Varapuheenjohtaja selitti, että perustuslailla perustettu unioni on joka tapauksessa jatkoa yhteisölle ja nykyiselle unionille ja toisaalta oikeudellista jatkuvuutta koskevat määräykset esitetään perustuslain viimeisessä osassa, loppumääräyksissä. Yksi puhuja piti tärkeänä, että oikeudellinen jatkuvuus tuotaisiin selvyuden vuoksi esiin jo ensimmäisessä artiklassa.

"Liittovaltion tavoin"

Jotkut puhujat haluaisivat, että "liittovaltio" poistettaisiin tästä kohdasta.

Heidän mielestään "liittovaltiolla" on eri kielissä erilainen oikeudellinen merkitys ja tästä syystä olisi parempi olla käyttämättä sitä erilaisten tulkintojen välttämiseksi. Yksi puhuja ehdotti virkkeen toisen osan poistamista (p.m. *"jossa jäsenvaltioiden politiikat sovitetaan yhteen ja joka käyttää liittovaltion tavoin tiettyjä yhteisiä toimivaltuuksia."*), koska se on hänen mielestään tarpeeton ja sisällyksetön. Eräät toiset puhujat taas kannattivat sekä tämän määräyksen että termin "liittovaltio" säilyttämistä, sillä he katsoivat, että ko. termi kuvaa tarkemmin kuin muut termit unionin hyvin erityislaatuista toimintaa tietyillä toimivalta-aloilla. Jotkut ehdottivat, että sana "liittovaltio" korvattaisiin sanoilla "yhteisö" tai "ylikansallinen".

"Yhä läheisempi liitto"

Jotkut valmistelukunnan jäsenet haluaisivat, että tähän kohtaan lisättäisiin käsite "yhä läheisempi liitto", joka on nykyisen sopimuksen 1 artiklassa. Yksi puhuja ehdotti, että tämä käsite sijoitettaisiin perustuslain johdanto-osaan, sillä sen tarkoituksena on kuvata tulevaa kehitystä. Yksi valmistelukunnan jäsen painotti, että hän näkee tämän ongelman ja termin "liittovaltio" välillä yhteyden: hän voisi hyväksyä jälkimmäisen ilmaisun, jos perustuslain tekstiin ei sisällytetä ilmaisua "yhä läheisempi liitto".

Muotoilua koskevat huomautukset

Eräät valmistelukunnan jäsenet pitivät 1 artiklan aloitustapaa "latteana" ja ehdottivat sen tilalle esimerkiksi "...ovat päättäneet rakentaa yhteistä tulevaisuuttaan...". Lisäksi kritisoitiin verbiä "gérer" (englanniksi "administer"), jota pidettiin liian byrokraattisena.

Kohdan rakenne

Jotkut puhujat ehdottivat, että virkkeen toisen osan järjestystä muutettaisiin niin, että unionin toimivaltuudet mainitaan ennen jäsenvaltioiden politiikkojen koordinointia.

1 artiklan 2 kohta

Useat valmistelukunnan jäsenet painottivat, että 1 artiklan 2 kohdan ilmaisua "kansallinen identiteetti" olisi täsmennettävä ja suhtautuivat epäillen siihen, onko "kansallista identiteettiä" syytä käsitellä perustuslain kahdessa eri kohdassa. He ehdottivat muun muassa, että tämän käsitteen eri näkökohtia, kuten esimerkiksi kulttuurista tai kielellistä monimuotoisuutta, autonomiaa sekä alueellisia erityispiirteitä, täsmennettäisiin. Osa puhujista ehdotti, että käsitettä täydennettäisiin 9 artiklan 6 kohdan määräyksillä tai että laadittaisiin 1 artiklan 2 kohdan pohjalta uusi artikla, jota täydennettäisiin 9 artiklan 6 kohdan määräyksillä. Yksi puhuja toi kuitenkin esiin epäilyksensä siitä, onko 9 artiklan 6 kohdan määräyksiä tarpeen ottaa mukaan uuteen kohtaan, josta tulisi näin liian laaja.

1 artiklan 3 kohta

Yksi puhuja huomautti, että 1 artiklan 3 kohdassa oleva määräys niistä ehdoista, joiden perusteella unioniin voidaan liittyä, on muotoilultaan velvoittavampi kuin nykyisille jäsenvaltioille arvoja koskevassa 2 artiklassa asetetut määräykset.

1 artiklaa koskevasta ehdotuksesta käydyn keskustelun päätteeksi valmistelukunnan varapuheenjohtaja totesi ensiksi, että kansallista identiteettiä koskevien nykyisten ehdotusten (1 artiklan 2 kohdan ja 9 artiklan 6 kohdan) yhdistäminen uudeksi erilliseksi artiklaksi, jossa otettaisiin huomioon 9 artiklan 6 kohtaa koskevassa nykyisessä ehdotuksessa esitetyt kansallisen identiteetin eri osatekijät, sai laajaa kannatusta. Hän toisti, että puheenjohtajisto aikoo esittää ehdotuksen, jossa tuodaan selkeästi esiin, että unioni saa toimivaltansa jäsenvaltioilta ja että unionin koordinointitehtävä koskee vain joitakin politiikkoja sen toimivallan pohjalta, joka unionille on annettu. Muiden kysymysten osalta hän totesi puheenjohtajiston aikovan tutkia tarkemmin joitakin kiistanalaisia kysymyksiä, kuten:

- ilmaisun "kansalaiset" käyttö "kansojen" sijasta 1 artiklan 1 kohdassa
- käytetäänkö 1 artiklan 1 kohdassa ilmaisua "liittovaltion tavoin" vai ei.

2 artikla

Varapuheenjohtaja alusti keskustelun selittämällä logiikkaa, jota puheenjohtajisto on noudattanut tätä artiklaa laatiessaan. Artiklassa olisi rajoitettava luettelemaan lyhyesti ne kaikkien hyväksymät keskeisimmät arvot, jotka ovat oikeudellisesti niin selkeitä, että niitä vakavasti rikkoneeseen jäsenvaltioon voidaan kohdistaa seuraamuksia. Hän muistutti, että erittäin monissa muutosehdotuksissa toivottiin tasa-arvon ja/tai naisten ja miesten välisen tasa-arvon lisäämistä näiden arvojen joukkoon. Lisäksi hän selitti puheenjohtajiston suhtautumista uskontoa koskevaan viittaukseen ja viittasi presidentti Giscard d'Estaingin edellisen täysistunnon lopussa esittämiin johtopäätöksiin. Varapuheenjohtaja totesi vielä, että useissa muutosehdotuksissa on kyseenalaistettu tämän artiklan toinen virke, joka on esitetty pikemminkin tavoitteena kuin arvona.

Useat puhujat pyysivät, että arvojen luetteloon lisättäisiin joko tasa-arvo yleisenä käsitteenä (tai joidenkin mukaan tasa-arvona lain edessä) tai naisten ja miesten välinen tasa-arvo tai molemmat. Useissa perusteluissa todettiin, ettei tasa-arvo ole sen yleisluonteisempi käsite kuin vapaus tai demokratiakaan ja että sen pitäisi näin ollen vastata puheenjohtajiston näkemystä.

Yksi valmistelukunnan jäsen ehdotti, että puhuttaisiin ihmisarvon "loukkaamattomuudesta" pelkän kunnioittamisen asemesta ja noudatettaisiin perusoikeuskirjan sanamuotoa. Eräät valmistelukunnan jäsenet sen sijaan puhuisivat mieluummin perusoikeuksista kuin ihmisoikeuksista.

Jotkut valmistelukunnan jäsenet pyysivät kulttuurien ja kielten monimuotoisuuden mainitsemista 2 artiklassa, koska he pitivät näitä unionin todellisina arvoina. Samat jäsenet kuitenkin myönsivät, että ne voisivat tekstinlaadinnallisesti sopia paremmin 3 artiklaan.

Useat puhujat olivat samaa mieltä siitä, mitä varapuheenjohtaja sanoi toisen virkkeen nykyisestä sanamuodosta, ja pyysivät sen sulauttamista ensimmäiseen virkkeeseen tai siirtämistä johdanto-osaan tai 3 artiklaan.

Mitä tulee uskontoa koskeviin viittauksiin, jotkut valmistelukunnan jäsenet pyysivät, että mentäisiin puheenjohtajan ja varapuheenjohtajan esitystä pidemmälle siten, että perustuslaissa viitattaisiin Jumalaan. Useat muut valmistelukunnan jäsenet puolestaan ilmaisivat olevansa tyytyväisiä puheenjohtajiston linjaan.

Varapuheenjohtajan perustelut, joiden mukaan mahdolliset viittaukset uskonnollisiin tai hengellisiin arvoihin tai uskonnolliseen tai hengelliseen perintöön olisi joka tapauksessa sisällytettävä johdanto-osaan eikä 2 artiklaan, hyväksyttiin yleisesti.

Varapuheenjohtaja totesi yhteenvetona, että tasa-arvon sisällyttämistä arvoksi oli kannatettu ja että jotkut toivovat naisten ja miesten välisen tasa-arvon mainitsemista erikseen. Hän totesi myös, että puheenjohtajiston on tarkoitus parantaa sanamuotoa nykyisen 2 artiklan kahden virkkeen liittämiseksi yhteen.

3 artikla

Varapuheenjohtaja alusti lyhyesti kyseistä artiklaa koskevan keskustelun. Hän palautti mieliin siihen liittyvien keskustelujen nykytilanteen ottaen huomioon täysistunnossa ilmaistut kannat sekä valmistelukunnan toimittamat muutosehdotukset. Hän otti esille tiettyjä kohtia, joista ollaan nähtävästi jo suhteellisen yksimielisiä, esim. että ympäristön suojelun ja parantamisen ja kestävä kehityksen tavoite olisi ilmaistava täydellisemmin ja että unionin asemaa maailmassa koskeva 4 kohta olisi laadittava avoimemmaksi ja vähemmän "Eurooppa-keskeiseksi" noudattaen työryhmä 7:n esittämiä ilmaisuja. Hän korosti lisäksi, että artiklan laatimisessa olisi otettava huomioon sekä ne, jotka toivovat sosiaalisen markkinatalouden erityispiirteiden mainitsemista että ne, jotka pitävät tärkeänä markkinoiden avoimuutta ja vapaata kilpailua. Varapuheenjohtaja ilmoitti vielä, että perustuslakiin sisällytetään joka tapauksessa valtavirtaistamislauseke (jonka mukaan sukupuolten tasa-arvo ja ympäristönsuojelu on otettava huomioon kaikissa unionin politiikoissa), mutta että

lausekkeen sijoittamispaikka on vielä avoin (perustuslain I tai II osa). Lopuksi hän korosti, että kaikista lisäystoiveista huolimatta artikla tulisi pitää suhteellisen lyhyenä.

Muutamit puhujat muistuttivat yleisesti, että yhteisöjen tuomioistuin tulee käyttämään 3 artiklassa mainittuja tavoitteita, minkä vuoksi ne on muotoiltava hyvin täsmällisesti. Huomautettiin, että unionin toimivallan ja tavoitteiden välillä olisi oltava suora yhteys ja että ei pitäisi mainita sellaisia tavoitteita, joiden toteuttamiseen unionilla ei ole toimivaltaa. Useat jäsenet yhtyivät varapuheenjohtajan esittämään toivomukseen, että artiklan sanamuoto olisi lyhyt ja ytimekäs.

Eräät jäsenet pitivät tarpeettomana toistaa 3 artiklan 1 kohdassa sellaisia käsitteitä kuin rauha ja muut arvot, jotka on jo mainittu 2 artiklassa.

Toiset pahoittelivat sitä, että tekstiin ei ole sisällytetty periaatteita, joiden mukaan unionin toiminnan on oltava mahdollisimman avointa ja lähellä kansalaisia, ja ehdottivat tätä koskevan erillisen kohdan lisäämistä.

Lopuksi useat jäsenet halusivat, että joko tähän artiklaan tai toiseen osaan lisättäisiin valtavirtaistamista tai yhdenmukaisuutta koskeva lauseke, kuten myös varapuheenjohtaja on esittänyt.

3 artiklan 2 kohta

Useat puhujat olivat tyytyväisiä varapuheenjohtajan ilmoitukseen siitä, että ympäristönsuojelu ja ympäristön tilan parantaminen sekä kestävä kehitys ja sen eri osatekijät voitaisiin ilmaista voimakkaammin, ja esittivät ehdotuksia tätä koskevaksi sanamuodoksi.

- Useat puhujat toivoivat sekä viittausta "vapaaseen kilpailuun perustuvaan avoimeen markkinatalouteen" sellaisena kuin se on nykyisessä EY-sopimuksen 4 artiklassa että viittausta "sosiaaliseen markkinatalouteen", ja jäsenet totesivat, että nämä kaksi ilmaisua eivät sulje pois toisiaan. Lisäksi työryhmä 11:n päätelmiin viitaten eräät jäsenet mainitsivat useita sosiaalisen markkinatalouden osatekijöitä, kuten ihmisten terveyden suojelu, sosiaalisen syrjäytymisen torjuminen, työn laadun edistäminen tai mahdollisuus osallistua koulutukseen sekä korkeatasoiset yleishyödylliset palvelut.

Useat puhujat halusivat, että alueellisen yhteenkuuluvuuden käsite lisättäisiin tekstiin. Tässä yhteydessä huomautettiin, että tällainen lisäys vaikuttaisi väistämättä toisessa osassa olevaan rakennerahastoja koskevan politiikan määritelmään. Tällä hetkellä tällä politiikalla on tarkoitus edistää ainoastaan taloudellista ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta.

Lopuksi eräät puhujat ehdottivat viittausta syrjimättömyyden edistämiseen, etenkin nykyiseen EY-sopimuksen 13 artiklaan kuuluvilla aloilla.

3 artiklan 3 kohta

Eräät puhujat huomauttivat, että kulttuurien monimuotoisuus ei erityisesti liity vapauteen, turvallisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen perustuvaan alueeseen, ja että se olisi näin ollen mainittava erikseen. Toiset puolestaan ehdottivat, että vapauteen, turvallisuuteen ja oikeudenmukaisuuteen perustuvan alueen vahvistamisen yhteydessä mainittaisiin joitain sen olennaisia osia, ja he mainitsivat etenkin rasismien ja muukalaisvihan torjumisen, joka olisi sisällytettävä joko tähän kohtaan tai perussopimuksen toiseen osaan.

Eräät jäsenet korostivat sitä, että kielellinen monimuotoisuus olisi lisättävä kulttuurien monimuotoisuuden käsitteeseen. Yksi puhuja lisäsi tähän myös vähemmistöjen oikeuksien kunnioittamisen. Ehdotukseen lisätä yhteisen kulttuuriperinnön käsite EY-sopimuksen 151 artiklan 1 kohdan tasapainon säilyttämiseksi suhtauduttiin myönteisesti.

3 artiklan 4 kohta

Useat puhujat haluavat, että tämä kohta muotoillaan avoimemmaksi ja vähemmän puolustuskannalla olevaksi, työryhmä 7:n ehdottaman muotoilun mukaisesti. Eräs jäsen kritisoi käsitettä "Euroopan riippumattomuus". Kyseisten jäsenten mukaan olisi viitattava kansainvälisen oikeuden kunnioittamiseen, Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan periaatteisiin sekä yleisesti perusoikeuksiin, joihin joidenkin mukaan sisältyisi lasten oikeudet, jolloin viittaus niihin olisi poistettava. Varapuheenjohtaja myönsi, että tämä kohta on muotoiltava uudelleen näiden jo työryhmässä esiin tulleiden näkemysten mukaisesti. Jotkut puhujat toivoivat, että tiettyjä tavoitteita, kuten lasten oikeuksien suojelua ja köyhyyden poistamista, ei yhdistettäisi riippumattomuuden ja unionin maailmanlaajuisten etujen puolustamiseen, jotta ne voitaisiin ottaa huomioon myös sisäisissä yhteyksissä.

Eräät jäsenet toivoivat nimenomaan, että 3 artiklan 4 kohdassa ilmaistaisiin, että unioni määrittelee yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan ja yhteisen puolustuspolitiikan ja toteuttaa niitä. Toiset haluaisivat mukaan vapaan kaupankäynnin edistämisen.

Eräs puhuja ehdotti, että artiklaan kirjattaisiin, että unioni ei käytä sotaa kansainvälisten erimielisyyksien ratkaisemiseen.

4 artikla

Varapuheenjohtaja avasi keskustelun toteamalla, että artiklaehdotuksesta oltiin suhteellisen laajasti yhtä mieltä valmistelukunnan täysistunnossa. Asiasta käytiin erittäin lyhyt keskustelu.

Eräs puhuja korosti, että tämän artiklan hyväksyminen ei vaikuta erityisten yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa ja tiettyjä oikeus- ja sisäasioiden osa-alueita koskevien järjestelyjen olemassaoloon.

Toinen puhuja totesi, että hänen mielestään unionin oikeushenkilöllisyys ei voi tehdä unionista liittovaltiota.

5–7 artikla

Varapuheenjohtaja korosti alustuksessaan muun muassa, että – ottaen huomioon, että useat jäsenet ovat ehdottaneet, että 5 artiklan 2 kohdan oikeusperustaa laajennetaan koskemaan liittymistä muihin ihmisoikeuksia koskeviin kansainvälisiin yleissopimuksiin – puheenjohtajisto on sitä mieltä, että nykyistä luonnosta, jossa mainitaan vain Euroopan ihmisoikeussopimus, ei pidä ymmärtää käänteisesti niin, että liittyminen muihin yleissopimuksiin olisi poissuljettu. Kyseistä lauseketta tarvitaan Euroopan ihmisoikeussopimuksen osalta, ottaen huomioon tuomioistuimen lausunto vuodelta 1996, jonka mukaan toimivaltaa liittyä kyseiseen yleissopimukseen ei ole, koska liittymisellä "olisi huomattava perustuslaillinen merkitys". Sitä vastoin muiden ihmisoikeuksia koskevien yleissopimusten osalta, joilla ei ole tätä "merkitystä" ja joilla on yhteys unionin toimivaltaan, perussopimuksessa olevien (ja II osassa toistettujen) nykyisten oikeusperustojen olisi oltava riittäviä.

Tarkasteltaessa ehdotuksia, joiden mukaan nykyiseen, kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kieltämistä koskevaa 6 artiklaa koskevaan ehdotukseen lisättäisiin muita syrjinnän muotoja varapuheenjohtaja kehotti varovaisuuteen, sillä lisäyksellä voisi olla oikeudellisia seurauksia, jotka olisivat paljon laajempia kuin perusoikeuskirjan 21 artiklan 1 kohdassa oleva syrjintäkielto, jonka soveltamisalaa perusoikeuskirjan 51 artikla selvästi rajoittaa.

Varapuheenjohtaja toi lisäksi esiin 6 artiklan ja 7 artiklan 2 kohdan (kansalaisten oikeudet) ja perusoikeuskirjan tekstin mahdollisen päällekkäisyyden ja kehotti jäseniä ottamaan kantaa asiasta tehtävään periaatepäätökseen.

5–7 artiklassa käydyssä keskustelussa käsiteltiin seuraavia asioita:

- Ehdotettiin, että II osastoon lisättäisiin uusi artikla, jossa käsitellään neljää perusvapautta. Koska nämä vapaudet ovat Euroopan yhdentymisen kannalta olennaisen merkittäviä, olisi perusteltua mainita ne jo perustuslain ensimmäisissä artikloissa. Tämä merkitys liittyy pikemminkin suoran vaikutuksen omaavien perusoikeuksien luonteeseen kuin unionin toimivallan luonteeseen. Varapuheenjohtaja ja muut jäsenet pitivät ehdotusta hyvänä.

- Joukko jäseniä ilmoitti kannattavansa sitä, että perusoikeuskirja otetaan mukaan perustuslain varsinaiseen tekstiin eikä siis pöytäkirjana. Suurin osa heistä kannatti joko sisällyttämistä ensimmäiseen osaan tai sitä, että perusoikeuskirjasta tulisi toinen osa. Eräs jäsen lisäsi, että tällöin perusoikeuskirjan johdantoa ei voitaisi sisällyttää sellaisenaan, sillä perustuslailla ei voi olla kahta johdantoa.
- Eräs jäsen korosti, että perusoikeuskirjan "selityksiä" olisi vahvistettava ja ne olisi liitettävä perusoikeuskirjan tekstiin, mikäli perusoikeuskirja sisällytetään. Toiset jäsenet ja varapuheenjohtaja kannattivat työryhmän päätelmiä ajan tasalle saatettujen "selitysten" julkaisemisesta mutta hylkäsivät kuitenkin ajatuksen, jonka mukaan "selitykset" liitettäisiin perusoikeuskirjan tekstiin perustuslaissa, sillä tämä antaisi niille saman oikeudellisen aseman kuin itse perusoikeuskirjalle. Selitykset olisi pikemminkin säilytettävä sellaisina kuin ne ovat eli valmisteluasiakirjoina, joiden avulla voidaan tulkita perusoikeuskirjaa.
- Useat jäsenet huomauttivat 5 artiklan 2 kohdan osalta, että olisi vaarallista hyväksyä vain vapaaehtoinen oikeusperusta, jota neuvosto käyttäisi tehdessään ratkaisunsa yksimielisesti, sillä tämä voisi aiheuttaa sen vaaran, että liittyminen Euroopan ihmisoikeussopimukseen estyy. Toisaalta katsottiin, että perustuslaissa ei voida määrätä tiukkaa liittymisvelvoitetta, sillä liittyminen riippuisi myös Euroopan neuvoston jäsenvaltioiden kanssa käytävistä neuvotteluista ja näiden suostumuksesta. Esiin tuli varapuheenjohtajan hyväksymä myönteinen näkemys, jossa kannatetaan sanamuotoa, jossa unioni "pyytää saada liittyä" ("demande") tai "pyrkii liittymään" ("aspire", "the union shall *seek*...") Euroopan ihmisoikeussopimukseen.
- Useat jäsenet huomauttivat, että 6 artikla voitaisiin poistaa, jos perusoikeuskirja, jonka 21 artiklan 2 kohdassa on täysin sama määräys, sisällytetään perustuslain varsinaiseen tekstiin. Varapuheenjohtaja palasi asiaan päätelmissään, joissa hän korosti, että olisi tarkasteltava mahdollisuuksia välttää toistot I osan ja perusoikeuskirjan välillä.

EUROOPPA-VALMISTELUKUNTA
Ylimääräinen istunto, keskiviikko 26.3.2003

PUHUJALUETTELO

1–7 artiklaa koskevista ehdotuksista käytävä keskustelu (asiak. CONV 528/03)

Andrew Nicholas DUFF - Euroopan parlamentti
Esko Olavi SEPPÄNEN - Euroopan parlamentti
Inigo MENDEZ DE VIGO - Euroopan parlamentti
Neil Nicholas MACCORMICK - Euroopan parlamentti
Manfred DAMMEYER - Tarkkailija
Riitta KORHONEN - Suomi (Eduskunta)
Teija TIILIKAINEN - Suomi (Hallitus)
Paraskevas AVGERINOS - Kreikka (Parlamentti)
Tunne KELAM - Viro (Parlamentti)
Gerhard TUSEK - Itävalta (Hallitus)
Jens-Peter BONDE - Euroopan parlamentti
Bobby McDONAGH - Irlanti (Hallitus)
Gijs DE VRIES - Alankomaat (Hallitus)
Adrian SEVERIN - Romania (Parlamentti)
Anne VAN LANCKER - Euroopan parlamentti
Lone DYBKJAER - Euroopan parlamentti
Henrik HOLOLEI - Viro (Hallitus)
Manuel LOBO ANTUNES - Portugali (Hallitus)
Peter HAIN - Yhdistynyt kuningaskunta (Hallitus)
Rytis MARTIKONIS - Liettua (Hallitus)
Helle THORNING-SCHMIDT - Euroopan parlamentti
Elena PACIOTTI - Euroopan parlamentti
Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (Hallitus)
Peter ECKSTEIN KOVACS - Romania (Parlamentti)
Michel BARNIER - Komissio
Lord MACLENNAN of Rogart - Yhdistynyt kuningaskunta (Parlamentti)

Ben FAYOT - Luxemburg (Parlamentti)
Maria BERGER - Euroopan parlamentti
Franc HORVAT - Slovenia (Parlamentti)
Caspar EINEM - Itävalta (Parlamentti)
Johannes VOGGENHUBER - Euroopan parlamentti
Lenka ROVNA - Tšekin tasavalta (Hallitus)
Alojz PETERLE - Slovenia (Parlamentti)
Filadelfio BASILE - Italia (Parlamentti)
Tunne KELAM - Viro (Parlamentti)
Paolo PONZANO - Komissio
Claude Du GRANRUT - Tarkkailija
Vytenis ANDRIUKAITIS - Liettua (Parlamentti)
Sylvia-Yvonne KAUFMANN - Euroopan parlamentti
Jens-Peter BONDE - Euroopan parlamentti
Peter ECKSTEIN KOVACS - Romania (Parlamentti)
Peter HAIN - Yhdistynyt kuningaskunta (Hallitus)
Franc HORVAT - Slovenia (Parlamentti)
Lone DYBKJAER - Euroopan parlamentti
Esko Olavi SEPPÄNEN - Euroopan parlamentti
Gijs DE VRIES - Alankomaat (Hallitus)
Proinsias DE ROSSA - Irlanti (Parlamentti)
Elmar BROK - Euroopan parlamentti
Maria BERGER - Euroopan parlamentti
Anne VAN LANCKER - Euroopan parlamentti
Neil Nicholas MACCORMICK - Euroopan parlamentti
Riitta KORHONEN - Suomi (Eduskunta)
Lord MACLENNAN of Rogart - Yhdistynyt kuningaskunta (Parlamentti)
Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (Hallitus)
Paraskevas AVGERINOS - Kreikka (Parlamentti)
Carlos CARNERO GONZALES - Euroopan parlamentti
Joachim WUERMELING - Euroopan parlamentti
Bobby McDONAGH - Irlanti (Hallitus)
Andrew Nicholas DUFF - Euroopan parlamentti
Helle THORNING-SCHMIDT - Euroopan parlamentti

Vytenis ANDRIUKAITIS - Liettua (Parlamentti)
Adrian SEVERIN - Romania (Parlamentti)
Manuel LOBO ANTUNES - Portugali (Hallitus)
Proinsias DE ROSSA - Irlanti (Parlamentti)
Josef ZIELENIC - Tšekin tasavalta (Parlamentti)
Peter HAIN - Yhdistynyt kuningaskunta (Hallitus)
Paolo PONZANO - Komissio
Anne VAN LANCKER - Euroopan parlamentti
Carlos CARNERO GONZALES - Euroopan parlamentti
Teija TIILIKAINEN - Suomi (Hallitus)
Neil Nicholas MACCORMICK - Euroopan parlamentti
Lone DYBKJAER - Euroopan parlamentti
Pia-Noora KAUPPI - Euroopan parlamentti
Peter HAIN - Yhdistynyt kuningaskunta (Hallitus)
Jens-Peter BONDE - Euroopan parlamentti
Anne VAN LANCKER - Euroopan parlamentti
Vytenis ANDRIUKAITIS - Liettua (Parlamentti)
Paraskevas AVGERINOS - Kreikka (Parlamentti)
René VAN DER LINDEN - Alankomaat (Parlamentti)
Andrew Nicholas DUFF - Euroopan parlamentti
Neil Nicholas MACCORMICK - Euroopan parlamentti
Paolo PONZANO - Komissio
Jens-Peter BONDE - Euroopan parlamentti
